

Je - ží - ši, můj Krá - li,
ni - kdo ne - ní ja - ko Ty. Na ka - ždý
den chvá - lit chci jen zá - zra - ky tvé
lá - sky k nám. Tvá sí - la mě chrá - ní,
jsi ská - la má, jsi můj štít. Na ka - ždý
den v ú - kry - tu tvém ne - pře - sta - nu chvá - lou znít.
Křič Pá - nu, křič ce - lá ze - mě a já - sej,
chval své - ho Krá - le ka - ždý, kdo hlas má,
ať pa - dnou ská - ly, ať hřmí o - ce - án, když

JEŽÍŠI, MŮJ KRÁLI

bu - de znít jmé - no tvé.
Ra - do - stně zpí - vám o lá - sce tvé k nám,
žá - snu nad tím, co jsi sám u - dě - lal.
Ne - vy - ro - vná se nic slá - vě, co slí - bils nám.

II. česká verze

Můj Králi, / má spáso, nikdo není jako Ty. / Na každý den, chválit bych chtěl / zázrak mocné lásky tvé. / Můj štíte, / má skálo, u Tebe můžu se skrýt. / Ať každý dech, všechno, co jsem, nepřestane chválou být. / Hlahol zem Pánu se vším, co je v ní, / Králi buď důstojnost, úcta a dík. / Hroučí se skály a příboj hřmí - to když tvé jméno zní. / O díle tvém, Pane, zpívám tak rád, / chci vyznat Ti lásku, chci v ní pevně stát. / To, cos mi slíbil, je víc než / kdo může dát.